

Polsko a zajištěný předválečný dluh emissní

Polská valorisace
pro československé státní příslušníky,
kteří jsou majiteli bývalých haličských
a j. polských emissí

Napsal
EDUARD RIEDL,
náměstek ředitele Zemské banky

1930

Nákladem vlastním – V komisi knihkupectví a nakladatelství
Jos. Švába, Praha, Mostecká ul.

O B S A H :

Vývoj polské valuty	4
Mezistátní úmluva polsko - československá	5
Zprostředkovací akcie státní čsl. fin. správy	9
Valorisace železničních obligací:	
a) částečnou polskou kvótou:	
Severní dráha Ferdinandova a uhersko-haličská	10
Lvov - Černovice - Jassy	15
b) plnou kvótou polskou:	
Dráha Karla Ludvíka a Albrechtova	11
Valorisace haličských zemských půjček	12
Valorisace městských půjček haličských a j.:	
1. Půjčky města Krakova	13
2. Půjčky města Lvova	14
3. Půjčky města Varšavy	14
4. Ostatní obligace vydané samospr. korporacemi	15
Valorisace oblg. bývalé Haličské zemské banky:	
4 % a 4½ % zástavní listy	15
4 % a 4½ % komunální obligace	16
4 % železniční obligace	17
Valorisace obligací Haličské hypoteční banky Lvov	17
Valorisace obligací Pozemkové úvěrní banky ve Lvově	18
Valorisace obligací Haličského pozemkového úvěrního spolku ve Lvově	18
Valorisace obligací Haličské banky pro obchod a průmysl v Krakově	19

Zájem, který vzbudil můj předcházející spisek „Československo a předválečný dluh bývalé rakousko-uherské monarchie“, jakož i četné informace, které jsou v příčině valorisace v Polsku na denním pořádku našeho bankovního života, přiměl mne k tomu, že vydávám toto pokračování, týkající se finanční stránky likvidace rakousko-uherského mocnářství.

Polsko je po Československu druhým nástupnickým státem, který se odhodlal, vzdor těžké situaci hospodářské, k řešení valorisačních otázek předválečného dluhu, při čemž českoslovenští příslušníci byli postaveni na roveň příslušníkům republiky polské. Proto také polská ustanovení valorisační zasahují do hospodářského života našich občanů a uveřejnění jich nabývá tím větší oprávněnosti.

Některá valorisační opatření nenabyla ještě definitivní tvářnosti nebo není o nich po případě ještě ani rozhodnuto. Po té stránce jsou příslušné stati povahy informativní. Aby pak má publikace mohla být i v těchto směrech ucelenou, rozhodl jsem se zájemcům, kteří budou majiteli tohoto spisku a předběžně se o to přihlásí, po definitivním uspořádání těchto zmíněných valorisačních otázek bezplatně tyto doplňky zaslati.

V květnu 1930.

Ed. R i e d l.

V majetku československých příslušníků zůstalo z dob předválečných mnoho ukládacích hodnot haličské provenience, jež podléhají dnes valorisačním ustanovením polské státní správy.

Cenné papíry tyto - pokud se nejednalo o obligace, zaručené železničním majetkem bývalého rakouského státu v Haliči - byly pro svou rentabilitu vyhledávány se zálibou střadatelskými kruhy. Jejich výnosnost s ohledem na nízké kursovní ceny, nadlepšované ještě bonifikacemi a provisemi, upoutávala značnou pozornost tím spíše, když ukládací hodnoty české a moravské provenience poměrně snadno byly umisťovány do pevných rukou kapitalistů, kteří dávali přednost vyšší vnitřní hodnotě emisí domácích.

Republika polská teprve po sedmi letech od skončení světové války mohla přikročiti k valorisaci hodnot, jež tvořily její závazky vůči těmto věřitelům. Vinu toho nesly neurovnané poměry valutami, které bylo třeba v prvních letech státní existence překonávat. Situace po této stránce byla značně komplikovaná.

Nové Polsko, povstávající ze tří území, které prodělávaly tak různý vývoj hospodářský za svrchovanosti dřívějších vlád, stalo se přes noc hospodářskou jednotkou. Platily zde čtyři měny: dvojí ruble, romanovské a dumy, staré rakouské koruny a marky. Bylo sice zákonem ze dne 26. března 1919 ustanoveno, že ve lhůtě, která teprve měla býti určena, budou papírové peníze okolkovány ve spojení s upisováním státních pokladničních poukázek, leč k provedení tohoto zákona po změně v ministerstvu nedošlo. Bylo seznáno, že vzhledem k panujícím poměrům byla by akce taková technicky těžko proveditelnou.

A tak zákonem z 8. května 1919 byla tato ustanovení zrušena. Současně vydán však zákon o zřízení jednotné měny „zlotové“, která měla býti přizpůsobena latinské mincovní konvenci.

Mezitím však byly dány do oběhu polskou zemskou zápůjčkovou pokladnou větší položky papírových platidel, znějících na **polské marky**, čímž situace nanovo se zkomplikovala. Byla proto tato měna přijata jako přechod k měně zlotové a uzákoněna pro celou říši. Stalo se tak 15. ledna 1920. Poměr koruny k polské marce stanoven relací 100:70 a byl zákonem z 13. února 1920 určen nejvyšší oběh těchto platidel částkou 12,000,000.000 Mp.

Ke konečné úpravě měnové došlo zákonem z 14. dubna 1924. Dnem 1. července 1924 přestává být polská marka zákonným platidlem a nastupuje jednotka **zlotová**, při čemž 1 zloty = 1,800.000 Mp. K vydávání zlotových bankovek zároveň pověřen Bank Polski při 30 % krytí zlatem, cizími valutami a devisami.

Tím byl dán základ také k valorisaci hodnot emisních. Plán každé jednotlivé valorisační akce podléhal schválení ministerstva financí.

Pokud se týče hodnot státních, zemských a hodnot samosprávných korporací vztahovalo se provádění valorisační akce v první řadě na příslušníky polské republiky. Valorisace obligací, které nalézaly se v majetku příslušníků ostatních nástupnických států, byla podmíněna stejným postupem těchto států vůči příslušníkům polské republiky.

Tak sjednána byla s Československem úmluva ze dne 23. dubna 1925, která je uveřejněna pod čís. 56 Sb. z. a n. z r. 1926 po výměně ratifikačních listin. Z ní uvádím články, pojednávající o otázkách finančních.

ČÁST VIII. Otázky finanční.

O d d í 1 I.

Úprava starých pohledávek a závazků peněžních. Článek 60.

Ustanovení platná v republice Polské o valorisaci pohledávek peněžních, t. j. nařízení presidenta republiky ze dne 14. května 1924 o přepočtení pohledávek soukromoprávních ve znění určeném nařízením ministra financí v dohodě s ministrem spravedlnosti z 25. března 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 213), dále nařízení presidenta republiky ze dne 27. prosince 1924 o přepočtení závazků svazků samosprávných (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1026), z 28. prosince 1924 o přepočtení státem zaručených obligací a akcií soukromých drah (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1027), z 27. prosince 1924 o přepočtení závazků starého fisku rakouského a uherského a závazků krajského fondu haličského (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1028) a konečně z 27. prosince 1924 o přepočtení pohledávek jinými předpisy neupravených (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1030), jakož i všeliká příští nařízení valorisační budou platiti v plném rozsahu na pohledávky, jejichž věřiteli jsou osoby, které podle mírových smluv nebo dohod sjednaných k jejich provedení jsou státními příslušníky republiky Československé, a to tak, že každý ze jmenovaných věřitelů bude na roven postaven věřitelům polským s výhradou par. 43, odst. 2. nařízení presidenta republiky ze dne 14. května 1924.

Totéž platí o pohledávkách právnických osob, jejichž sídlo již dne 28. října 1918 bylo na území republiky Československé, jakož i právnických osob, jež po tomto dni na území republiky Československé vznikly, případně jejichž sídlo bylo přeneseno na území republiky Československé provedením čl. 270 mírové smlouvy St. Germainské nebo čl. 253 mírové smlouvy Trianonské.

Jestliže však přenesení sídla právnické osoby na území Československé republiky nespadá pod ustanovení zmíněných článků mírových smluv, budou pohledávky peněžní takových právnických osob vzniklé před přenesením sídla posuzovány tak, jako by byly posuzovány, kdyby přenesení sídla nebylo nastalo.

Pohledávky peněžní, které by snad při nostrifikaci, která se stala rozdělením podniku, přiděleny byly podniku v republice Československé, nespadají rovněž pod ustanovení této smlouvy a bude se s nimi nakládati stejně, jako s peněžními pohledávkami vyznačenými v předchozím odstavci.

Článek 61.

Při placení pohledávek hypotečních, při konversi i splácení obligací dráhy Albrechtovy, dráhy Karla Ludvíka, dráhy uhersko-haličské, severní dráhy Ferdinandovy i dráhy Lvov-Černovice, pokud podle mezinárodních smluv zatěžují stát Polský, dále při konversi i splácení obligací půjček uzavřených bývalou zemí Haličí, jakož i při konversi i splácení haličských komunálních obligací a zástavních listů Zemské banky ve Lvově, příslušníci republiky Československé budou v plném rozsahu postaveni na roven příslušníkům republiky Polské.

Ustanovení odstavce 2. až 4. čl. 60 platí obdobně.

Článek 62.

V republice Československé platná ustanovení zákona z 10. dubna 1919, čís. 187 Sb. z. a n., jímž se upravuje oběh a správa platidel v Československém státě, jakož i jiné nynější i budoucí zákony a nařízení o placení pohledávek peněžních budou platiti o příslušnících republiky Polské v celém rozsahu beze zřetele na místo jejich bydliště, a to tak, že s příslušníky republiky Polské bude

nakládáno stejně jako s příslušníky republiky Československé, kteří dne 26. února 1919 anebo později měli řádné bydliště na území republiky Československé. Zákaz placení v korunách československých, vyslovený vládním nařízením z 1. dubna 1919, čís. 167 Sb. z. a n., pozbývá naproti příslušníkům republiky Polské účinnosti.

Ustanovení předchozího odstavce vztahuje se stejně na pohledávky právnických osob, jichž sídlo bylo již dne 26. února 1919 na území republiky Polské, jakož i těch, které po tomto dni na území republiky Polské vznikly, případně oněch, jejichž sídlo bylo přeneseno na území republiky Polské provedením čl. 270 mírové smlouvy St. Germainské a obdobných ustanovení jiných mírových smluv, jakož i úmluvy o Horním Slezsku ujednané v Ženevě dne 15. května 1922.

Ustanovení odstavce 3. a 4. čl. 60 platí obdobně.

Článek 63.

Ustanovení článků předchozích nevztahují se na ty pohledávky příslušníků republiky Polské, bydlících na území republiky Rakouské, jichž způsob placení byl upraven úmluvou, kterou Československá republika ujednala dne 18. června 1924 s republikou Rakouskou. Ustanovení zmíněné smlouvy neplatí však o pohledávkách příslušníků republiky Polské, kteří kromě bydliště na území republiky Rakouské mají druhé bydliště mimo toto území.

Článek 64.

Pohledávky peněžní zabezpečené na nemovitostech budou upraveny podle předpisů toho státu, na jehož území jest tato nemovitost, pokud věřitel jest příslušníkem téhož státu.

Článek 65.

Ustanovení tohoto oddílu neplatí o závazcích, které byly upraveny bez výhrady vzájemnou dohodou zúčastněných stran.

Pokud jde o pohledávky příslušníků republiky Československé, platí v republice Polské o složení do soudního deposita polské právní předpisy zmíněné v čl. 60 této smlouvy. Pokud jde o pohledávky příslušníků republiky Polské, platí v republice Československé složení do soudního deposita toliko v případě, když bylo po právu opodstatněno a stalo se v korunách československých ve výši odpovídající předpisům zákonů zmíněných v čl. 62 této smlouvy.

Článek 66.

Ustanovení tohoto oddílu neplatí o pohledávkách, které byly postoupeny po dnu 1. ledna 1925 příslušníkům republiky Polské nebo příslušníkům republiky Československé od příslušníků jiných států.

Pohledávky ze smluv o soukromém pojištění budou upraveny zvláštní úmluvou.

Článek 67.

Soupis polských cenných papírů náležejících příslušníkům republiky Československé, jaký má na zřeteli § 43, odst. 4., nařízení presidenta republiky ze dne 14. května 1924 ve znění stanoveném nařízením presidenta republiky ze dne 27. prosince 1924, stane se prostřednictvím československých úřadů.

Republika Československá se zavazuje, že užije veškeré opatrnosti, aby do soupisu byly pojaty jen papíry náležející výhradně příslušníkům republiky Československé. Vláda republiky Polské uzná vládou republiky Československé předložené výkazy soupisové za dostatečné a nebude požadovati žádných dalších dokladů co do státní příslušnosti majitelovy.

Článek 68.

Vláda republiky Polské provede soupis československých cenných papírů, jež se nalézají na území republiky Polské, pokud papíry tyto nepodléhaly v republice Československé soupisu ani označení, ježto ani nebyly dne 12. března 1919 na území Československé republiky ani jejich majitel na tomto území toho dne neměl stálého bydliště ani pobytu delšího jednoho roku, a pokud se papíry tyto po tomto dni na území republiky Československé nedostaly.

Vláda republiky Polské zavazuje se, že užije veškeré opatrnosti, aby byly sepsány jenom ony cenné papíry československé, u nichž splněny jsou podmínky uvedené v odst. předchozím.

Vláda republiky Československé uzná soupisové seznamy předložené vládou republiky Polské za dostatečné a provede označení cenných papírů obsažených v těchto výkazech československým razítkem soupisovým. S papíry těmito bude stejně nakládáno jako s papíry, které svého času byly v Československé republice sepsány a označeny.

Za označení vybíráti budou úřady československé půlprocentní poplatek ze jmenovité hodnoty papíru.

Vláda republiky Polské uznává, že označení československým razítkem soupisovým jest pouhou evidenční značkou, která není při výplatě papíru a v obchodu s ním závadou.

O d d í l II.

Vydání deposit.

Článek 69.

Deposita ležící v den, kdy tato smlouva nabude působnosti, na státním území republiky Československé nebo republiky Polské v úschově u státních a poručenských pokladen, jakýchkoli úřadů, u veřejných notářů, advokátů, peněžních ústavů a jiných fyzických nebo právnických osob, které spravují cizí jmění, vydají se nezkráceně po srážce výloh na nich váznoucích vlastníkov, nemá-li bydliště na území státu, ve kterém depot se nalézá, a je-li příslušníkem státu druhého a zažádá o uvolnění deposita do šesti měsíců ode dne, kdy tato smlouva nabude působnosti. Ustanovení toto platí o depozitech jak otevřených, tak uzavřených a safeových, pokud obsahují cenné papíry i jiné listiny (včetně vkladních knížek, podílových knížek neb listů a pojistek), cizí valuty, mincované i nemincované (zpracované i nezpracované) drahé kovy, perly a drahokamy.

Předchozí ustanovení platí též o depozitech osob právnických, při nichž rozhoduje jejich sídlo.

Vláda republiky Polské, pokud se týče republiky Československé není však povinna deposita takových subjektů uvolniti, pokud jim má příště podle mírových smluv nebo podle jiných úmluv, které by mezi oběma státy byly ujednány, přiřknuta býti vlastnost subjektů polských, pokud se týče československých.

Kdyby uvolňované hodnoty nebyly ve hmotné úschově míst schovacích, nýbrž toliko v jejich úschově právní, kdežto hodnoty samy byly uloženy mimo území státu uvolňujícího, jest vláda povinna dovoliti, a jde-li o státní úschovu, zařídit, aby potřebné listiny disposiční byly pořízeny nebo vydány.

Hodnot, jež podle tohoto článku mají býti uvolněny, nelze postihnouti ani dávkou z majetku ani jinou dávkou, která by uvolnění ztížila nebo znemožnila. Také jinaká opatření státní správy, jež by měla stejný účinek, jsou vyloučena. Všechna tomu odporující zajištění a jinaká opatření budou zrušena.

Vydání deposita může být pohledávka na daních nebo jiných veřejných dávkách jen tehdy na překážku, když v době podání žádosti o uvolnění již trvala; takovou pohledávku nutno před vydáním deposita zaplatiti.

Žádosti o vývoz hodnot v odstavci 1. jmenovaných, pokud jsou v úschově osob v témž odstavci neuvedených, projednají se obdobně s tou výjimkou, že nejsou vázány na nějakou lhůtu.

Pokud jde o cenné papíry věnované na kauce a pod. neb z jiných důvodů vinkulované, jsou povinny vlády přípravné řízení k uvolnění (de-vinkulace atd.) a vydání dotyčných cenných papírů co možno zjednodušiti a urychlit.

Článek 70.

Pokud deposita uložená na státním území jedné ze smluvních stran na jméno peněžního ústavu, nebo osoby provozující po živnostensku bankovní obchody, na jméno státní nebo poručenské pokladny, jakéhokoli úřadu, veřejného notáře nebo advokáta, kteří jsou na území druhého státu, obsahují jak hodnoty, které jsou vlastnictvím peněžního ústavu nebo bankéře, státní nebo poručenské pokladny, jakéhokoliv úřadu, veřejného notáře nebo advokáta, tak hodnoty, které jsou vlastnictvím takových komitentů zmíněných osob, u nichž jsou splněny podmínky předcházejícího článku, provede se uvolnění daného deposita podle konsignace deponentem vydané, na níž finanční úřad první stolice státu, v němž deponent bydlí, nebo má sídlo, potvrdí výslovně, že žádané podmínky jsou splněny.

Uvolnění zbytků deposit, uložených na jméno peněžního ústavu, bankéře, pokladny státní nebo poručenské, úřadu, veřejného notáře nebo advokáta, jest vyhrazeno zvláštnímu opatření příslušného úřadu státu, v němž depot jest.

Uvolnění jiných než v odst. 1. zahrnutých deposit provede se na žádost strany, kterou s dokladem o splnění podmínek uvolňovacích podati jest buď u finančního úřadu první stolice státu, do něhož se hodnoty dovážejí, v kterémžto případě potvrdí tento úřad splnění podmínek podle předešlého článku a zašle žádost finančnímu úřadu první stolice druhého státu, nebo se podá tato žádost přímo u finančního úřadu první stolice druhého státu příslušného podle sídla místa depositního, nebo podle pobytu vlastníka.

Článek 71.

Obě vlády zaváží na svém území státním peněžní ústavu, bankéře, státní nebo poručenské pokladny, jakéhokoliv úřady, veřejné notáře a advokáty, aby deposita u nich uložená a příslušníkům druhého státu náležející, na jejichž uvolnění, přípustné podle této smlouvy, nedošlo z nedostatku žádosti, svou vlastní správou finanční oznamovali finanční správě druhého státu, pokud známy jsou jim podmínky potřebné k posouzení věci.

Článek 72.

Hodnoty uvolněné podle předchozích článků, pokud jde o vývoz a splatnost kuponů a kapitálů, nebudou podrobeny ve státě uvolňujícím jinakým omezením, než takovým, jakým jsou podrobeny hodnoty patřící vlastním příslušníkům.

V příčině daňových otázek sjednána již dříve smlouva s Polskem, která uveřejněna jako čl. 254-256 Sb. z. a n. z r. 1925.

Za účelem uhájení zájmů československých příslušníků vydala československá státní správa vyhlášku ministra financí ze dne 20. X. 1925 čís. 212 Sb. z. a n., kterou po dohodě s vládou rep. Polské zmocněn byl Československý zúčtovací ústav, aby provedl soupis obligací dráhy Albrechtovy a Karla Ludvíka, soupis půjček země Haliče a samosprávných korporací, které plnou hodnotou tvořily závazky polského státu resp. jeho samosprávných korporací.

Vyhláška odvolává se na nařízení polského min. financí ze dne 20. VII. 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 532 z 29. VII. 1925) a na doplňky tohoto nařízení z 31. VIII. 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 641) a ze dne 25. IX. 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 706), jimiž předepsán byl soupis shora uvedených obligací s výstrahou, že papíry, které k soupisu podle tohoto nařízení nebudou předloženy, nemohou býti valorisovány.

Přihlášku bylo možno podati každému československému státnímu příslušníku, který byl vlastníkem papírů shora uvedených buď přímo, nebo svým zástupcem. Bydliště vlastníkové, ani místo, kde papíry byly uloženy, nerozhodovalo. Přihláška podávala se dvojmo a musela býti doložena průkazy jak o československém státním občanství, tak o vlastnickém právu přihlašovatele k přihlašovaným cenným papírům.

Průkazem vlastnictví byl zpravidla soupisový seznam podle vl. nař. z 12. III. 1919 č. 126 Sb. z. a n. Nařízení polské státní správy předpisovalo totiž průkaz vlastnictví od 21. V. 1924.

Přihlášky mohly býti vyřízeny jen tehdy, byly-li připojeny i cenné papíry k ní se vztahující, protože polská státní správa prováděla valorisaci jen na základě efektivních titrů.

Přihlášky, které tedy podle vyhlášky staly se jen na základě potvrzení o deponovaných cenných papírech, vyřízeny býti nemohly. Rovněž tak nemohly by býti prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu vyřízeny přihlášky valorisační, které staly se na základě obligací amortisovaných.

Řádná lhůta k podání přihlášek končila 1. prosincem 1925. Další přihlášky mohly se státi na základě kolkované žádosti, podané Československému zúčtovacímu ústavu s udáním důvodů, o nichž rozhodoval tento ústav dle svého volného uvážení.

Podobně pověřen byl Československý zúčtovací ústav přijímáním přihlášek na polskou kvótu při státní zhodnocovací akci československé, týkající se obligací Severní dráhy Ferdinandovy a Uhersko-haličské železnice, o níž pojednávají stati mé publikace „Československo a předválečný dluh bývalé rakousko-uherské monarchie“ vyšlé loňského roku.

Přihlášky takto podané jsou na rozdíl od předešlých certifikátem na polskou kvótu, podobně jako ku př. talon obligací je certifikátem kvóty rakouské. Proto také podávání přihlášek není zde omezeno toliko na příslušníky československé republiky.

Pokud se týče ostatních emisí bývalých haličských peněžních ústavů, prováděla se valorisace jich přímo dotyčnými ústavy neb polskými ústavy nástupními a bude o tom podán výklad u příslušných statí, týkajících se té které emise.

I. Železniční obligace haličských drah.

Valorisace týká se jednak obligací Severní dráhy Ferdinandovy, Uhersko-haličské železnice, na nichž vedle kvóty polské je svým podílem účastno ještě Československo a nynější Rakousko, po př. Maďarsko, dále obligací drah Albrechtovy a Karla Ludvíka s plnou kvótou polskou a konečně obligací dráhy Lvov - Černovice - Jassy, zahrnující v sobě kvótu polskou a rumunskou. O těchto posledních obligacích bude pojednáno ve zvláštní stati.

Náhradní železniční půjčka polská, vydaná do výše 50 mil. pol. zł., zajištěna je na drahách ředitelství krakovského, lvovského a stanislavského. Obligace budou umořovány slosováním v pololetních lhůtách podle umořovacího plánu během 40 let.^{*)} Úroky půjčky jsou splatný pozadu 2. I. a 1. VII. každého roku. První kupon, splatný dne 1. VII. 1926, je dodatkový, t. j. obsahuje úrok od 1. VII. 1925, tedy za 3 semestry. Obligace slosované a nepředložené k výplatě promlčují se uplynutím 30 let, splatné kupony během 5 let od doby jich splatnosti počítajíc.

Titry vydány jsou po zł. 1200.-, zł. 600.-, zł. 120.- a zł. 30.- jako kusy regulární, t. j. opatřené kupony shora uvedenými, po zł. 15.-, zł. 7,50, zł. 3,75 a zł. -,75 jako certifikáty, bez kuponů. Certifikáty jsou směnitelný za regulární kusy u Úřadu pozyczek państwowych ve Varšavě.

Výplacím místem kuponů a slosováním z oběhu vzatých obligací této polské státní půjčky je pro Československo Zemská banka v Praze.

^{*)} Slosování se dosud neprovádělo. Potřebné kusy ve výši odpovídající amortizační kvótě byly opatřovány nákupem z volného trhu.

a) Valorisace předválečných železničních úpisů s částečnou polskou kvótou.

Jsou to:

Obligace Severní dráhy Ferdinandovy :			
		Z roku	Pol. kvota
5 %		1872	(23,160 %)
5 %		1871/2	(23,160 %)
4 %		1886	(22,854 %)
4 %	I. emise	1887	(22,854 %)
4 %	II. emise	1887	(22,854 %)
4 %		1888	(23,433 %)
4 %		1891	(22,854 %)
4 %		1898	(22,854 %)
4 %		1904	(22,854 %)
Obligace Uhersko-haličské železnice :			
5 %		1870	(65,1105 %)
3 ¹ / ₂ %	konv.	1870	
5 %		1878	
3 ¹ / ₂ %	konv.	1878	
4 %		1887	
3 ¹ / ₂ %		1903	

Valorisace zde uvedených obligací provedena byla nařízením pol. min. financí ze dne 27. prosince 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1928) a ze dne 9. ledna 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 65), podle nichž připadá na K 1000.- jm. hod. obligací Severní dr. Ferdinandovy pol. zł. 33,75 5 % pol.

konv. želez, půjčky z r. 1926 a na K 400,- jm. h. obligací Uhersko-haličské žel. zl. 37,50 téže půjčky. V této valorisační kvótě je obsažena i náhrada úroků do 1. VII. 1925.

Valorisační akce provádí se tím způsobem, že současně se zhodnocením v Československu vydá se majitelům obligací certifikát na polskou kvótu, t. j. jeden stejnopis přihlášky polské kvóty, podaný trojmo při skládání obligací, na němž potvrdí Československý zúčtovací ústav, že potřebné doklady valorisaci podmiňující byly předloženy. Jsou to jednak doklad o československé státní příslušnosti, jednak doklad o vlastnictví k přihlášeným obligacím, kterým je zpravidla soupisový seznam A podle vlád. nař. z 12. března 1919 č. 126 Sb. z. a n.

Protože Československo nečiní rozdílu při své zhodnocovací akci mezi příslušníky vlastními a cizími, jsou vydány tyto certifikáty na polskou kvótu i ostatním majitelům těchto obligací, aniž by bylo třeba nějakých dokladů předkládati. V tomto případě však musí cizozemští majitelé obligací na základě těchto přihlášek obrátiti se v záležitosti valorisace přímo na Úřadu pozyczek państwowych do Varšavy, který s nimi podle příslušných ustanovení valorisaci polské kvóty vyřídí.

Tato valorisační akce byla prováděna při úpisech českosl. konsolidační půjčky v r. 1926 a na novo při záměně za titry československých železničních náhradních obligací. Lhůta k provedení této poslední československé záměny končí stejně, jako lhůta k podání přihlášek na polskou kvótu 31. prosincem 1930.

Prováděním československé zhodnocovací akce spolu s přijímáním přihlášek na polskou kvótu pověřena je Zemská banka v Praze.

Polská kvóta vydávána je československým příslušníkům po likvidaci polskými státními úřady prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu, jehož pokladní službu obstarává Zemská banka, která je také výplatním místem kuponů 5 % polské žel. konvers. půjčky pro Československo.

Vydání náhradních polských obligací podmíněno je vrácením certifikátu (přihlášky) na polskou kvótu a potvrzením jejího převzetí na tiskopise, svědčícím Československému zúčtovacímu ústavu.

b) Valorisace předválečných železničních obligací plnou polskou kvótou.

Valorisace těchto obligací provedena byla nařízením pol. min. financí ze dne 18. srpna 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 509).

Jsou to:

Obligace dráhy Karla Ludvíka :			
		Z roku	
4 %		1890	15 %
4 %		1902	15 %
Obligace dráhy Albrechtovy :			
5 %		1872	15 %
5 %		1877	30 %
4 %		1890	15 %
4 %		1893	15 %

Obligace slosované a splatné před 1. VII. 1919 byly z valorisace vyloučeny.

V uvedené valorisační hodnotě je obsažena i náhrada úroková do 1. VII. 1925.

Podle vyhlášky zdejšího min. financí 212/1925 bylo třeba, aby českoslovenští příslušníci, pokud mohli učiniti zadost i podmínce o průkazu majetku k složeným cenným papírům hlásili se u Československého zúčtovacího ústavu přihláškou dvojmo vyhotovenou, jejíž jeden stejnopis byl jim vrácen jako potvrzení o složených obligacích (certifikát). Likvidaci polské kvóty provedla na základě efektivních předválečných obligací do Varšavy odvedených polská státní správa opět prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu.

Pokud se jednalo o dluhopisy vinkulované, bylo třeba, aby majitelé jich opatřili si devinkulační prohlášení nadřízených úřadů za účelem vydání kusů volných, pokud ovšem platnými zákony československými vinkulace nestala se již bezpředmětnou.

Valorisační akce, která počala podáváním přihlášek v r. 1925, byla likvidována polskou státní správou teprve v r. 1929, kdy náhradní obligace mohly býti Československým zúčtovacím ústavem vydávány.

Dodatečné podávání přihlášek československých příslušníků děje se s výhradou schválení polské státní správy, ježto tato valorisační akce je již jinak skončena.

II. Valorisace obligací půjček bývalé země Haliče.

Náhradním titrem je zde 5 % polská konversní půjčka z roku 1924, vydaná na základě nařízení presidenta polské republiky ze dne 17. III. 1924. Emitovány jsou kusy po zř. 2000,-, 1000,-, 500,-, 100,-, 50,- a 10,- a k záměně určené titry mají prvý kupon 2. I. 1926. Půjčka je 20 letá, umořitelná do 2. I. 1945. Slosování děje se v pololetních lhůtách,^{*)} obligace slosované a k výplatě nepředložené promlčují se uplynutím 30 let; splatné kupony během 5 let od doby jich splatnosti počítajíc.

Výplatním místem pro kupony a event. slosování obligací je pro Československo Zemská banka.

Valorisace shora uvedených předválečných obligací byla nařízena pol. min. financí ze dne 18. srpna 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 508).

Sem spadají:

Haličská zemská půjčka :			Val. v pol. zř.. jm. h.
4 %	1893	(vyvazovací)	20 %
4 %	1904/5		20 %
4 %	1907	(školní)	20 %
4 %	1908	(pro Zem. banku)	20 %
4 ¹ / ₂ %	1913		20 %
4 ¹ / ₂ %	1914		25 %

V uvedené valorisační hodnotě je obsažena i náhrada úroková do 1. VII. 1925.

Podle vyhlášky zdejšího min. financí 212/1925 bylo třeba, aby českoslovenští příslušníci, pokud mohli učiniti zadost i podmínce průkazu majetkového k složeným předválečným obligacím, hlásili se u Československého zúčtovacího ústavu přihláškou dvojmo vyplněnou, jejíž jeden stejnopis byl jim vrácen jako potvrzení o složených obligacích. Likvidace byla v r. 1929 provedena polskou státní správou na základě odvedených titulů do Varšavy. Náhradní obligace byly vydány prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu.

Pokud jednalo se o valorisaci obligací vinkulovaných, bylo třeba, aby majitelé jich opatřili si devinkulační prohlášení nadřízených úřadů za účelem vydání náhradních kusů volných, pokud ovšem platnými zákony československými vinkulace nestala se již bezpředmětnou.

Stejně jako u předchozích obligací železničních dodatečná valorisace je závislá od povolení polské státní správy, jelikož lhůta k valorisaci stanovená již prošla.

^{*)} Slosování se dosud neprovádělo. Potřebné kusy ve výši odpovídající amortizační kvótě byly opatřovány nákupem z volného trhu.

III. Valorisace městských půjček a obligací, vydaných samosprávnými korporacemi.

K valorisaci těchto předválečných obligací vztahovala se rovněž vyhláška min. financí 212/1925.

Postup při skládání obligací Československému zúčtovacímu ústavu byl obdobný, jako u haličských zemských půjček.

Zmiňujeme se zde toliko o obligacích, jež přicházely v úvahu jako majetek československých příslušníků. Je to :

1. Půjčka města Krakova.

Konversní plán 4% obligací města Krakova, vydaných v r. 1909 a 1919 byl schválen polským ministerstvem financí výnosem ze dne 18. února 1929. Konversi podléhají nevylosované obligace a pak ty, které byly vylosovány po roku 1913 (případně 1919) a nebyly předloženy k výplatě. Jako náhradní obligace emitována bude 4 % konversní půjčka sídel. král. města Krakova v appointech po zř 10.-, 40.-, 60.-, 120.-, 210.-, 310.-, 420.-, 620.-, 1050.-, 2100.- což částečně odpovídá valorisačnímu plánu níže uvedenému.

Na obligace série	Po K	Číslo	Připadá zř.
A	200.-	1 - 2 000	42,10
B	1000.-	1 - 970	210,52
C	2000.-	1 - 1 500	421,05
D	5000.-	1 - 450	1 052,63
E	10.000.-	1 - 310	2 105,26
Na obligace série	Po K	Číslo	Připadá zř.
A	200.-	2 001 - 5 000	12,50
B	1000.-	971 - 2 600	62,50
C	2000.-	1 501 - 3 000	125.-
D	5000.-	451 - 1 000	312,50
E	10.000.-	311 - 900	625.-

Rozdíl mezi nominální cenou nové obligace a valorisovaným obnosem bude vypláceti hlavní městská pokladna krakovská při výměně obligací hotově.

Nová půjčka bude umořitelná během 35 let, počínajíc 2. listopadem 1925 v půlročních lhůtách. První slosování bylo provedeno 2. V. 1929 a bylo na něm vylosováno osm prvních půlročních lhůt.

K výplatě připadající kupony budou se vypláceti při výměně obligací ve valorisované hodnotě.

Do doby vydání tohoto spisku k výměně nových kusů konversní půjčky města Krakova nedošlo, protože tisk jich nebyl ještě dokončen.

Vydání dluhopisů náhradních a vyúčtování splatných kuponů i přeplatků valorisační hodnoty na hotovosti provede Československý zúčtovací ústav, resp. Zemská banka, která je pověřena jeho pokladní službou. Stane se tak po předchozím oznámení se strany Československého zúčtovacího ústavu na vrácení přihlášky (certifikátu) polských cenných papírů a příslušného stvrzení příjmu.

2. Půjčky města Lvova.

Jsou to:

- 4 % půjčka z roku 1896
- 4 % půjčka z roku 1900
- 4 % půjčka z roku 1911

Konversní plán k valorisaci těchto půjček předložen byl již v červenci roku 1927 polskému ministerstvu financí, dosud však k jeho schválení nedošlo. Proto odhodlal se magistrát města Lvova k předběžnému vyplácení úroků počínajíc 1. červencem 1925, jež budou i s československými příslušníky zúčtovány.

Valorisační plán těchto půjček i s ostatními podrobnostmi valorisace bude dodatečně zaslán majitelům tohoto spisku, pokud se oň předběžně přihlásí.

3. Půjčky města Varšavy.

Jsou to:

4¹/₂ % půjčka z roku 1896:

za 100 rublů obdrží se zř 66,50 nové 4¹/₂ % půjčky konv. I. em. z roku 1926 ve 12 letech umořit.

4¹/₂ % půjčka z roku 1899:

za 100 rublů obdrží se zř 66,50 nové 4¹/₂ % konv. p. 1926. II. em. z roku 1926 v 16 letech umořit.

4¹/₂ % půjčka z roku 1896, emit. v roce 1900:

za 100 rublů obdrží se zř 66,50 nové 4¹/₂ % půjčky konv. III. em. z roku 1926 umořit, v 15 letech.

4¹/₂ % půjčka z roku 1903:

Konversní plán není ještě schválen.

4¹/₂ % půjčka z roku 1911:

za 100 rublů obdrží se zř 66,50 nové 4¹/₂ % konv. půjčky V. em. z roku 1926 umořit. v 31 letech.

6 % půjčka z roku 1915 a 1916:

za 100 rublů obdrží se zř 50.- 6 % konv. p. VI. em. z roku 1926 umořitelné v 28 letech.

5¹/₂ % půjčka z roku 1916:

za 100 rublů obdrží se zř 50.- 5¹/₂ % konv. půjčky VII. em. z roku 1926 umořitelné v 28 letech.

Zúročení nových půjček počíná 1. VII. 1925.

4. Ostatní obligace, vydané samosprávnými korporacemi, nenalézají se snad ani v majetku československých příslušníků.

Jsou to půjčky měst: Lodže, Vilna, Poznaň, Hnězdna, Toruň, Bydhošť, Grudziądze, Katowic, Inowroclavi, Krotoszyna, Płocku, Włocławku, Będzinu.

Dále půjčky okresních výborů se sídlem v Kościanech, Ostrówu, Szubinu, Wrzesnie a obligace Zemského svazu komunální provincie poznaňské. (Krajowy Związek Komunalny Provincii Poznańskiej.).

K vůli zajímavosti, jakým způsobem byly valorisovány obligace znějící původně na marky, uvádím valorisační plán obligací poznaňské provincie shora uvedených. (Německé znění původní obligace je Provinzialanleihe-Schein des Provinzialverbandes der Provinz Posen für Zwecke des Provinzial-Hilfskassenfonds). Původní obligace byly 3 %, 3¹/₂ % a 4 %, obligace náhradní jsou téže míry úrokové s následující relací:

za obligaci znějící na M 5 000.- obdržela se nová na zł. 1000.-,

za obligaci znějící na M 2 000.- obdržela se nová na zł. 400.- atd.

Zúrokování nových obligací počíná 1. VII. 1925 (první kup. 2. I. 1926).

IV. Valorisace priorit dr. Lwow - Černovice - Jassy.

Valorisace těchto priorit, na nichž má 41,2 % podíl republika polská a z 58,8 % Rumunsko, bude se dít se strany polské podle nařízení presidenta pol. rep. ze dne 22. března 1928 č. 327 D. U. R. P.

Jedná se o:

4 % priority z r. 1884 daní povinné ve stř.,

4 % priority z r. 1884 daněproště ve stř.

4 % priority státem k placení převzaté z roku 1894.

Ohledně priorit z r. 1884 zmocňuje se ministr financí pol. republiky k vydání 1 % železniční půjčky zlotové ve zlatě, zajištěné na trati Lvov - státní hranice pod Sniatynem - Zaluczem. Valorisace nesmí překročit kvótu 27 zł. za K 100 původní měny.

Priority z r. 1894 budou vyměněny za 5 % pol. konv. želez, půjčku z r. 1926 (dříve popsanou) v poměru 15 zł. = K 100.- podle předchozích ustanovení, pokud vztahují se i na příslušníky nástupnických států.

Podle předběžných zpráv jednalo by se nyní o stanovení klíče pro priority z r. 1884 ve výši 15 % ve zlotých ve zlatě za kapitál a 7¹/₂ % náhrady za splatné úroky.

Definitivní valorisační plán i s ostatními podrobnostmi bude jako doplněk tohoto spisku dodatečně zaslán, pokud majitelé se oň předběžně přihlásí.

V. Obligace bývalé Haličské zemské banky.

Veškeré závazky této banky převzal nejdříve nově zřízený ústav Polski Bank Krajowy, jehož nástupkyní stala se později Říšská hospodářská banka se sídlem ve Varšavě. (Bank Gospodarstwa Krajowego.) Valorisaci provádí filiálka tohoto ústavu ve Lvově.

Z původních emisí byly valorisovány **4 % zástavní listy**, které později byly emitovány jako zástavní listy znějící na polské marky, podle následujícího plánu:

	jm. hodn.	emitovaných			
K	1.000	do 31. VII. 1914	zł	92,20	překolk.
K	1.000	do konce r. 1918	zł	43,80	hotov.
K	1.000	do konce r. 1919	zł	6,20	„
K	1.000	do 24. VI. 1920	zł	2,90	„
Mp.	700	do konce r. 1920	zł	1,20	„
Mp.	140	v roce 1921	zł	-,02	„
Mp.	700	v roce 1922	zł	-,04	„
Mp.	70.000	v roce 1923	zł	-,04	„

Podobně valorisovány $4\frac{1}{2}$ % **zástavní listy**, které později emitovány jako $5\frac{1}{2}$ % ev. jako $4\frac{1}{2}$ % zástavní listy, znějící na polské marky.

	jm. hodn.	emitovaných			
K	1.000	do 31. VII. 1914	zł	91,50	překolk.
K	1.000	do konce r. 1918	zł	43,40	hotov.
K	1.000	v roce 1919	zł	6,20	„
K	1.000	do 24. VI. 1920	zł	2,89	„
Mp.	140	do konce r. 1920	zł	0,20	„
Mp.	140	v roce 1921	zł	0,02	„
Mp.	700	v roce 1922	zł	0,04	„

Společná ustanovení valorisační: Obligace vydané před 31. VII. 1914 valorisují se překolkováním. Titry po K 100.- a veškeré po 31. VII. 1914 vydané proplácejí se v hotovosti. Kupony splatné před 31. XII. 1925 se nehonorují a hodnota jich je započítána v hodnotě valorisační.

Titry, které byly slosovány po 31. XII. 1913 a dosud k výplatě nebyly předloženy, honorují se jako neslosované, titry slosované před 1. I. 1914 vyplácejí se relací 1 zlotý = 1,800.000.- Mp. = 2,571.400.- K

První slosování zástavních listů valorisovaných bylo 30. VI. 1927.

Valorisace **4 % komunálních obligací** (IV. emise) provádí se podle následujícího plánu:

	jm. hodn.	emitovaných			
K	1 000	do 31. VII. 1914	zł	165,15	překolk.
K	1 000	do konce r. 1918	zł	78,45	hotov.
K	1 000	v roce 1919	zł	11,20	„

Podobně valorisovány $4\frac{1}{2}$ % **komunální obligace** (III. emise), vydávané později v polských markách:

	jm. hodn.	emitovaných			
K	1 000	do 31. VII. 1914	zł	147,80	překolk.
K	1 000	později	zł	70,25	hotov.
Mp.	700	do konce r. 1921	zł	-,21	„
Mp.	700	v roce 1922	zł	-,07	„

Společná ustanovení valorisační. Obligace vydané před 31. VII. 1914 valorisují se překolkováním. Titry po K 200.- a veškeré po 31. VII. 1914 vydané vyplácejí se v hotovosti. Kupony splatné před 1. IV. 1926 se nehonorují a hodnota jich započítána je v částce valorisační. Titry slosované po 31. XII. 1913 a k výplatě nepředložené honorují se jako neslosované, titry slosované před tímto termínem vyplácejí se relací v předešlém uvedené.

První slosování bylo předsevzato 1. IV. 1927.

Valorisace **4 % železničních obligací** počla se prováděti teprve v r. 1928 za následujících modalit:

	jm. hodn.	vydané			
K	1 000	do konce r. 1918	zł	260	překolk.
K	1 000	později	zł	17,60	hotov.

Ustanovení valorisační, platná pro obligace komunální platí i pro valorisaci těchto obligací.

Z této valorisace jsou tudíž nyní v oběhu (v závorce uvedena hodnota kuponu):

4 % zástavní listy, znějící na zł. 18,44 (-.36), zł. 92,20 (1,80), zł. 461.- (9.-), zł. 922.- (18.-),
 4^{1/2} % zástav. listy na zł. 18,30 (-.40), zł. 91,50 (2.-), zł. 183.- (4.-), zł. 915.- (20.-),
 4 % komunál. obl., znějící na zł. 165,15 (3,35), zł. 825,75 (16,75), zł. 1 651,50 (33,50),
 4^{1/2} % komunál. obl., znějící na zł. 147,80 (3,35), zł. 793.- (16,75), zł. 1 478.- (33,50),
 4 % železnič. obligace, znějící na zł. 52.- (1,04), zł. 260.- (5,20), zł. 1 300.- (26.-), zł. 2600.- (52.-)

Pláště překolkovaných obligací byly opatřeny novými kupónovými archy s příslušnými přetisky valorisačními.

Výplatním místem pro Československo jak ohledně inkasa kuponů, tak slosovaných obligací je Banka československých legií se svými filiálkami.

VI. Obligace emitované Haličskou hypoteční bankou ve Lvově.

Jsou to 4 % a 4^{1/2} % hypoteční listy.

Valorisaci jich podle plánu vládou schváleného provádí přímo emisní ústav (Akcyjny Bank Hipoteczny ve Lvově) od 10. III. 1927.

Záměnou za původní obligace vydány jsou nové na zloté znějící podle plánu dole uvedeného, při čemž ve výši valorisační kvóty nečiní se rozdílů mezi dvoji kategorií obligací.

Případá na

K	1.000	j. h. emit. do roku 1914	zł	94,70
K	1.000	j. h. emit. v roce 1918	zł	45.-
K	1.000	j. h. emit. do roku 1919	zł	6,42
Mp.	7.000	j. h. emit. do roku 1920	zł	1,05
Mp.	70.000	j. h. emit. do roku 1921	zł	-.14
Mp.	700.000	j. h. emit. do roku 1922	zł	-.045

Nové 4 % a 4¹/₂ % obligace vydány jsou v kusech po zł. 50.-, zł. 100.- a zł. 1 000.-. Případné zlomky valorisační hodnoty se buď odkoupí v kursovní ceně, nebo možno nákupem doplnit je na potřebnou výši za účelem vydání titru emisního.

Původní zúročení zůstává beze změny. Zároveň s konversí vyplatí se úroky od 1. V. 1925 - tedy kupon k 1. XI. 1925 splatný a další.

Hypoteční listy vylosované po 1. lednu 1914 a k výplatě nepředložené posuzují se jako neslosované, naproti tomu dříve vylosované obligace vyplatí se v zákonném poměru 1 zloty = Mp 1,800.000.-.

VII. Obligace emitované Pozemkovou úvěrní bankou ve Lvově.

(Ziemski Bank Kredytowy.)

Konversní plán zástavních listů tohoto ústavu byl schválen min. fin. pol. teprve 25. IV. 1928.

Jedná se o 4¹/₂ % zástavní listy, jichž valorisaci provádí ústředí ve Lvově od 1. VI. 1928.

Podle valorisačního plánu připadá na

K	1.000	j. h. emit. před 1. VIII. 1914	zł	52.-
K	1.000	j. h. emit. do konce r. 1918	zł	24,70
K	1.000	j. h. emit. v roce 1919	zł	3,53
K	1.000	j. h. emit. v roce 1920	zł	-58
Mp.	10.000	j. h. emit. v roce 1921	zł	1,10
Mp.	10.000	j. h. emit. v roce 1922	zł	-.35
Mp.	20.000	j. h. emit. v roce 1923	zł	-.01

Nové obligace vydány jsou v kusech po zł. 50.-, zł. 100.- a zł. 1 000.-. Případné zlomky valorisované hodnoty se buď odkoupí cenou kursovní nebo možno nákupem doplnit je na potřebnou výši k vydání příslušného titru emisního.

Současně s výměnou vypláceny budou prošlé kupony, splatné k 1. X. 1925 a pozdější.

Zástavní listy, které byly slosovány po 1. I. 1924 a k výplatě nepředloženy, budou zaměňovány jako neslosované, naproti tomu u obligací před tímto termínem slosovaných bude pohledávka propočtena v poměru 1 zloty = Mp 1,800.000.-.

VIII. Obligace Haličského pozemkového úvěrního spolku ve Lvově.

(Nyní Towarzystwo Kredytowe Ziemske.)

Jsou to 4 a 4¹/₂ % zástavní listy a plán jich konverse schválen byl dne 29. XII. 1925. S výměnou bylo započato 15. VII. 1926 a připadá na

K	1 000	j. h. emit. do konce r. 1914	zł	50.-
K	1 000	j. h. emit. v letech 1915-1918	zł	25.-
K	1 000	j. h. emit. v roce 1919	zł	5.-
K	1 000	j. h. emit. v roce 1920	zł	1.-
K	1 000	j. h. emit. v roce 1921	zł	-.10
K	1 000	j. h. emit. v roce 1922	zł	-.05
K	1 000	j. h. emit. v roce 1923	zł	-.0005

Nejmenší appoint nově vydané náhradní obligace je zł. 100.-. Obligace ke konversi předložené, které nedosahují této hodnoty, nebudou tudíž zaměňovány, nýbrž jen odkolkovány, je však možno nákupem valorisační hodnotu na výši, potřebnou k vydání příslušného emisního titru, doplniti.

Zástavní listy k valorisaci určené nutno předložiti s kuponem 30. VI. 1925.

IX. Obligace Haličské banky pro obchod a průmysl v Krakově.

Veškeré obchody toho ústavu přešly na nově zřízenou Banku Malopolskou (Bank Malopolski) se sídlem v Krakově, která také konversi provádí.

Plán konverse schválen byl polskou státní správou dne 17. I. 1927, s konversi započato 20. března 1927.

Jedná se o 4^{1/2} % zástavní listy původního ústavu, jichž valorisace, pokud nebudou propláceny v hotovosti, děje se okolkováním titrů původních.

Valorisační plán je tento :

Na jm. hodn.		vydaných	připadá		
K	200.-	do 31. VII. 1914	zł	14,50	překolk.
K	200.-	do konce r. 1918	zł	7.-	„
K	1 000.-	v roce 1919	zł	1.-	„
K	1 000.-	v roce 1920	zł	2.-	hotově
Mp.	700.-				
Mp.	dtto	v roce 1920	zł	-.10	„
Mp.	dtto	v roce 1920	zł	-.04	„

Zároveň s konversi proplácejí se i kupony, splatné dne 1. IX. 1925 a pozdější.

Vylosované zástavní listy po 31. XII. 1923 a k výplatě nepředložené pokládají se za neslosované, naproti tomu titry před tímto termínem slosované proplácejí se v poměru 1 zloty = Mp 1,800.000.-.